

текстове са дадени на два диалекта – йерлийски от София и влашки диалект, известен в различните краища на България като “влахички” или “лахо”. Избраната ортография за изписване на ромския език е латиница. Тя не съдържа обаче диакритични знаци, а е използван английският начин за изписване на някои звукове като sh – ш, ch – ч и т.н.

През периода 1992 – 1996 година в Министерство на образованието е назначен експерт по ромски език, който да организира обучението по този език в училищата. Провеждат се курсове за учителите, създадени са нови учебници (Хр. Кючуков и др., 1995, 1996). Започва и широко обсъждане сред ромската общност на ромската азбука и учебници. Предлагат се и други варианти за изписване на ромския език (кирилица или кирилица, примесена с латиница), но те не придобиват практическо приложение.

През 1996 – 2003 г. в Министерството на образованието не се работи по проблемите на ромския език. Публикации обаче продължават да се появяват по линия на неправителствени организации: книги, вестници, списания. През този период под наше ръководство е доусъвършенствана ромската азбука, съобразена с настъпилите промени в ромската лингвистика в Европа, тъй като европейските лингвисти активизират работата си върху този език. Създава се международна комисия по ромски език, която да организира международни изследвания, форуми, междууниверситетски семинари и т.н. Започват да се издават и детски книжки на ромски език. Ромски поети пишат и публикуват свои произведения, използвайки новата ортография.